

OBRA DEL MES

GERMÁN RODRÍGUEZ ARIAS

CASA CHURRUCA

Germán Rodríguez Arias projecta aquest habitatge sis anys després de la seva tornada a l'illa, en ella integrà les seves experiències com a arquitecte vinculat a la G.A.T.C.P.A.C., el seu coneixement de la tradició constructiva catalana i la seva atracció per l'arquitectura popular eivissenca.

La casa se situa a la punta est del Port de Portinatx a la costa nord de l'illa. Aquesta punta és una zona rocosa, amb un fort pendent cap a la mar i batuda per l'aigua i el vent. El lloc escollit per a la seva implantació, fa que la topografia i la vegetació protegissin la casa, de manera que queda encastada en el terreny, i orientada cap a migdia buscant les vistes de la cala. Els materials emprats a la seva construcció són el bloc de formigó a les parets, biguetes de formigó i de fusta de savina als forjats i rajoles ceràmiques al paviment. L'acabat dels paraments és l'emblanquinat i els murs de la terrassa són de pedra del lloc.

La peça central de la casa es cobreix amb una volta rebaixada de maons, que es va obrint cap a l'exterior generant una forma cònica. Aquesta utilització de la volta de tradició catalana li permet remarcar la manera com la casa, ancorada a la topografia, es va obrint cap a l'entorn, rebent la llum que li arriba del finestral que remata la volta. La volta caracteritza també la volumetria exterior de la casa i és una referència expressiva que recorda el treball de l'arquitecte abans de la Guerra Civil, treball que es destacà per oferir unes solucions pròpies que l'apropaven a un expressionisme d'arrel alemanya.

La manera com la casa recull els suggeriments del lloc i de la topografia sembla una cova oberta cap a la mar. Aquestes qüestions d'implantació en el territori, la mateixa organització de l'espai interior i la utilització d'elements tradicionals són les que destaquen d'aquesta casa de vacances i fan que mantengui la seva vigència.

Setembre del 89 - Salvador Roig

ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

Al llarg dels anys en què es publicà en format paper la nostra revista D'A (1988-1993), es va anar generant un arxiu documental de l'obra que hi sortia publicada, format principalment per dibuixos i plànols originals o redibuixats per a la seva publicació, fotografies i texts. Tot aquest conjunt actualment es troba en procés d'inventari i es conserva a l'Arxiu COAIB.

ABAST I CONTINGUT: Arxiu Documental COAIB

LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL: Arxiu D'A

PROCEDÈNCIA: Arxiu COAIB.

FITXA DESCRIPTIVA

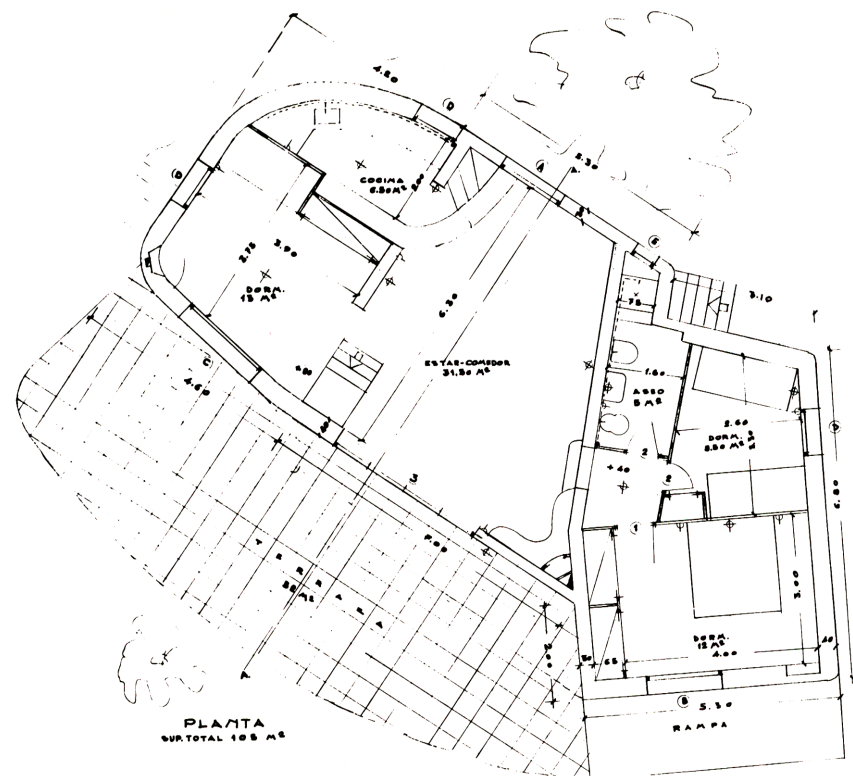
CODI: -

NIVELL DE DESCRIPCIÓ: Article publicat.

TÍTOL: LA CASA CHURRUCA

DATA: 1962

DADES FÍSQUES: Plànols i fotografies de l'expedient de la publicació.

ÀREA DE CONTEXT

Germán Rodríguez Arias (Barcelona, 1902 -1987)

Germán Rodríguez Arias torna a Espanya, després del seu exili americà, l'any 1956 i s'estableix a Eivissa on reprèn la seva tasca professional com arquitecte.

Els treballs que du a terme a l'illa després de la seva tornada, li permeten continuar una reflexió, interrompuda l'any 1939, que va definir una actitud pròpia dels arquitectes del G.A.T.C.P.A.C. respecte al racionalisme internacional: el seu interès per les arquitectures vernacles, on hi trobaven una confirmació dels seus postulats funcionalistes. Aquest interès ve motivat per l'especial vinculació de Rodríguez Arias amb l'illa d'Eivissa. L'any 1929 la visità per primera vegada i de tornada a Barcelona, divulgà entre els seus companys les seves impressions sobre l'illa i les seves qualitats arquitectòniques. Més endavant, Josep Lluís Sert, Joan Prats i Joaquim Gomis quan li dediquen un exemplar del llibre "Eivissa, forta i lluminosa", l'esmenten com "el descobridor d'aquesta illa meravellosa". L'any 1935, construí a Sant Antoni de Portmany una petita casa unifamiliar que és un dels exemples d'utilització dels materials i formes de les arquitectures populars mediterrànies propi dels arquitectes del G.A.T.C.P.A.C.

Tot i amb això, sembla que els anys que passaren fins a la seva tornada, modificaren la manera com orientà el seu interès vers l'arquitectura popular. Els treballs d'aquesta nova etapa palesen una voluntat d'assenyalar el caràcter pintoresc de les formes vernacles, alhora que posen de manifest la seducció que aquestes formes exerceixen sobre l'arquitecte. Ara bé, aquesta actitud caracteritza especialment les seves cases unifamiliars, ja que a les propostes de blocs d'habitatges o d'edificis per a la incipient indústria turística es manté més fidel als criteris i llenguatge del Moviment modern.

